

İTA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

YAYIN VE DAĞITIM: COODIFF YAYIN KOOPERATİFİ
SQUARE CH. M. WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL: 2198
HAVALE: COODIFF - 001-0414791-95 -BRUXELLES

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya İNFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

AYLIK BÜLTEN
Yıl II - Ekim 1978
Genel 73 - Türkçe 24
Sayı 10 FB
Belçika 100 FB
Belçika dışı 200 FB

7 Türkiye İşçi Partisi üyesinin öldürülmesi üzerine

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST TERÖRE KARŞI ÖNLEM ALINMASI
İÇİN DÜNYA KAMUOYUNDA YAYGIN KAMPANYA AÇILDI

BRÜKSEL (İTA) - Türkiye İşçi Partisi'nin yedi üyesinin 8/9 Ekim 1978 gecesi Ankara'da bir faşist ölüm mangasının yaptığı hunharca baskın sonucunda hayatlarını kaybetmeleri, Türkiye'de olduğu gibi dünya kamuoyunda da geniş tepkilere yol açmıştır. Birçok uluslararası kuruluşlar ve şahsiyetler, Başbakan Bülent Ecevit'e telgraflar çekerek ve mesajlar göndererek, Türkiye'de demokratikleşme sürecini tehdit eden faşist teröre karşı bir an önce etkin önlemler alınmasını istemişlerdir.

Türkiye radyoları faşist katliamı 9 Ekim günü akşam saat 18.30'a kadar Türkiye kamuoyundan gizli tutarlarken, yabancı radyolar bütün gün gerek flaş olarak, gerekse ayrıntılı olarak dünya kamuoyunu bu olaydan haberdar etmişler, Türkiye'de faşist cinayetlerin artışına dair ek bilgiler vermişlerdir.

10 Ekim 1978 tarihli çeşitli gazetelerde olay şöyle yansıtılmıştır:
Guardian (İngiltere): "Marksist Türkiye İşçi Partisi'ne mensup altı genç dün öldürülmüş, bir diğeri ise ağır yaralanmıştır. Bu katliam, yılın en hunharca siyasi cinayetidir. Parti lideri Behice Boran, bu katliamın, partisini siyasal şiddet ortamına çekmek için yapıldığını, ancak provokasyona gelmeyeceklerini söylemiştir."

The Times (İngiltere): "Türkiye'de muhalefete mensup İşçi Partisi'nin altı üyesi dün gece silahlı kişiler tarafından katledilmiştir. Olay, bu yıl tüm Türkiye'yi saran ve 300 kişiden fazla insanın canına mal olan siyasal şiddet dalgasının en gaddarca olaylarından biridir. Parti lideri Behice Boran, katliamı, 'Türkiye İşçi Partisi'ni sindirmeyi amaçlayan faşist terörün tırmanışının bir örneği' olarak nitelenmiştir. Boran, Türkiye İşçi Partisi'nin olaya benzer silahlı ve kanlı saldırılarla cevap vermeyeceğini, çünkü böylesi eylemlerin Türkiye işçi sınıfının siyasal hareketinin çıkarına olmadığını da sözlerine eklemiştir."

International Herald Tribune (Fransa): "Ankara'da altı solcunun cesetleri polis tarafından bulunmuştur. Bir sözcü, ölenler arasında Türkiye İşçi Partisi'nin üyelerinin bulunduğunu söylemiştir. Siyasal kaynaklar, cinayetin, Türkiye'nin aşırı sağcı grupları tarafından işlenmiş olduğunu belirtmektedirler."

Le Matin (Fransa): "Türkiye İşçi Partisi'nin (muhalafet partisi) altı üyesi, pazar akşamı Ankara'da ateş edilmek suretiyle öldürülmüşlerdir. Başbakan Bülent Ecevit, bu katliamın sorumluluğunun, iktidarı almak için huzursuzluğu körüklemeye çalışan aşırı sağ'a ait olduğunu söylemiştir."

L'Humanité (Fransız Komünist Partisi organı): "Türkiye İşçi Partisi'nin altı üyesi geçen pazar, sabahın 2'sinde Ankara'da öldürülmüşlerdir. Öldürülenlerin hepsi, partinin bir toplantısına katılmak üzere orada bulunmaktaydılar. Katliamdan ağır yaralı olarak kurtulan bir kişi, katillerin, faşist komando örgütü Ülkü Ocakları'na mensup olduklarını beyan etmiştir. Tüm demokratik örgütler, komandoların bu yeni cinayetini takbih ederek katillerin cezasız bırakılmamalarını istemişlerdir."

Le Drapeau Rouge (Belçika Komünist Partisi organı): "Türkiye İşçi Partisi'nin altı üyesinin sağcı teroristler tarafından öldürülmesi, bu ülkedeki siyasal şiddet sorununu ön plana çıkartmıştır. Mevcut siyasal terörün, büyük ölçüde, ordu içinde mevcut Kontr-Gerilla Örgütü tarafından organize edildiği yada yönlendirildiği konusunda kuvvetli belirtiler vardır. Brüksel'de Info-Türk Ajansı, hükümetin demokrasiyi geliştirme iddiasına uygun davranmak için aşırı sağ çevrelerin üzerine gitmesi gerektiğini bildirmiştir."

La Cité (Belçika Hristiyan İşçi Hareketi'nin organı): "Ankara'da Türkiye İşçi Partisi üyesi altı gencin 8-9 Ekim 1978 gecesi topluca katledilmesiyle Türkiye'de siyasal terör zirvesine ulaşmıştır. Bu katliam ile, Türkiye'de aşırı sağ ile aşırı sol arasında bir kan davası ve intikam havasının hüküm sürdüğü izlenimi yaratılmak istenmektedir. Oysa, Türkiye İşçi Partisi, silahlı teröre bir mücadele yöntemi olarak karşıdır. Katliamdan sonra parti başkanı Boran, 'Bizim faşistlere cevabımız, örgütümüzün işçi sınıfı ve emekçi kitleler içinde kök salması ve gelişmesi için çalışmak olacaktır,' demiştir. Boran, ayrıca, katliamın Ankara'da partinin il temsilcileri toplantısında yeni üye kazanma kampanyası açılması kararından sonra yapılmasına dikkati çekerek, 'amaç, partinizin gelişmesini engellemek, onu sindirmek ve mümkünse yoketmektir. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin bağımsız partisini tasfiye ederek meydan tamamen burjuva partilerine bırakılmak, faşist baskı rejimi kurulmasını kamufle eden bir sözüme demokratik pluralizm rejimi yaratılmak istenmektedir,' demiştir. Kontr-gerilla'ya ve neo-faşist örgütlere karşı enerjik müdahalede bulunulmadığı takdirde, bu terör daha sonra sosyal-demokrat partiyi hedef alacak, böylece bir dikta rejimine yolaçılmış olacaktır."

Demokratik örgütlerden protesto ve mesajlar

Kanlı olayın radyo ve gazetelerden duyulması üzerine, gerek yurt dışındaki Türkiyeli örgütleri, gerekse uluslararası örgütler ve şahsiyetler bir yandan Türkiye İşçi Partisi'ne dayanışma, öte yandan Başbakan Bülent Ecevit'e etkin önlemler alma yolunda çağrı mesajları göndermişlerdir.

Berlin Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi ve Duisburg Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi Kuruluş Komitesi: "Son faşist saldırılar artık Türkiye işçi sınıfı ve onun partisini doğrudan doğruya boy hedefi almıştır. Faşizme karşı etkili mücadele, örgütlü ve bilinçli halk yığınlarının desteğiyle gerçekleşir. Başta TİP olmak üzere tüm ilerici kişi ve kuruluşların bu yöndeki ısrarlı uyarılarına değer vermeyen, kitleleri yalnız oy deposu olarak gören CHP iktidarı faşizme karşı mücadelede başarılı olamamıştır. Bugün ülkemizi tehdit eden en büyük tehlike demokratik haklarımızın yok edilmesidir. Faşizmdir. Bunun önlenmesi için ülkemizde çan güvenliği sağlanmalıdır. Faşist katiller en kısa zamanda yakalanmalı ve cezalandırılmalıdır. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır. Devlet daireleri faşist kadrolardan temizlenmelidir."

Duisburg İşçi Yardımlaşma Derneği: "Dün 6 TİP üyesi kendi evlerinde tuzağa düşürülerek alçakça katledildiler. Olay, parabalaları ve onların gizli servisleri tarafından inceden inceye planlanmış, profesyonelce uygulanmış bir katliamdır. Dün yurtsever gençlerden, öğretmenlerden başlatılan cinayetler bugün partiler seviyesine yükseltildi. Bizler, ülkemizden binlerce kilometre

uzakta ekmek kavgası veren işçiler, süregelen saldırıları bizzat işçi sınıfımıza ve halkımıza karşı girişilen planlı katliamlar olarak görüyoruz. Böyle bir ortamda artık dağınıklığa son vermenin zamanı geçmektedir. "

Belçika'daki Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi: "Milliyetçi Cephe zamanında başlatılan demokratik güçlere karşı silahlı komploların CHP zamanında kesileceği umut edilirken, aksine bunlar her geçen gün artmaya devam etmektedir. Katliam'ın, tam TİP İl Temsilciler Meclisi toplantısında yeni üye kazanma kampanyası açma kararı verildikten sonra yapılması dikkati çekicidir. Bu faşist tırmanma, önlemler alınmadığı takdirde, bizzat Ecevit Hükümeti'ni devirmeye ve CHP'yi de tasfiye etmeye yönelecektir. Bunun içindir ki, TİKM, tüm işçi arkadaşları, CHP'li olsun, sosyalist olsun, bu konuda kesin tavır almaya çağırılmaktadır."

TİP Genel Merkezi'nden açıklandığına göre, 6 TİP'linin katledilmesi üzerine, Belçika'dan FGTB/ABVV Türkiyeli İşçiler Komitesi, Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, Berlin'den Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, Essen'den Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu, Kreuznach'tan İlerici Türk İşçileri Derneği, Köln Türkiyeli İşçiler Derneği, Fidef Genel Başkanı, Türkiye Barış ve Özgürlük Komitesi Koordinasyon Kurulu, Fransa'daki sosyalist işçi ve öğrenciler, Münih'teki sosyalist Türkiyeli işçiler de, TİP'e gönderdikleri telgraflarla olayı protesto etmişler ve TİP'e dayanışma bildirmişlerdir.

Ayrıca, Avrupa'nın demokratik örgütleri ve kişileri de olay karşısında geniş bir kampanyaya girişmişlerdir. Başbakan Ecevit'e çeşitli dillerde Avrupa'nın dört bir yandan şu telgraflar çekilmiştir:

"Sayın Başbakan,

"Milliyetçi Cephe hükümetleri zamanında başlatılmış bulunan siyasal cinayetlerin, tüm umutlarımıza rağmen, hükümetinizin kuruluşundan bu yana, artarak devam ettiğini esefle görmekteyiz.

"Son günlerde parti yöneticilerini de hedef alan siyasal terörün, Türkiye'de demokratikleşme sürecini durdurma amacı güttüğü ve komploların aşırı saşçı çevrelere tezgahlandığı bizzat sizin tarafınızdan da ifade edilmiştir.

"Türkiye İşçi Partisi'nin altı üyesinin topyekun öldürülmesi, bunun en son örneğidir.

"Demokratikleşme sürecini durdurmaya amaçlayan aşırı sağ çevrelere karşı enerjik müdahalede bulunacağınızı ummaktayız.

"Türkiye'deki demokrasi mücadelesiyle dayanışma halinde bulunan bizlerin görüşüne göre, halk tarafından demokrasiyi savunmak ve geliştirmek üzere seçilmiş bir hükümetin başkanı olarak, bu aynı zamanda sorumluluğunuzu yerine getirme meselesidir."

(DG-18/10)

141 ve 142. MADDELERİN KALDIRILMASI MÜCADELESİ

ANKARA/BRÜKSEL (ITA) - Ecevit'in Türkiye'de demokrasinin sınırlarını genişletme sözüyle iktidara gelmiş olmasına rağmen, işçi sınıfının demokratik hak ve özgürlüklerini kullanabilmesi yolunda en büyük engeli teşkil eden faşist 141 ve 142. maddelerin kaldırılması yolunda bugüne değin hükümet kanalıyla herhangi bir girişimde bulunulmamıştır.

Aksine, Ecevit Hükümeti'nin işbaşında bulunduğu dokuz aydan beri savcılar, bu maddeleri alabildiğine işletmekte, bu yüzden birçok devrimci, aydın, yazar ağır ceza mahkemelerinde yargılanmakta, hattâ hapiste yatmaktadır.

13 Eylül 1978 günü, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin tüm yönetim kurulu üyeleri, Ekin Devrimi'nin 60. yıldönümü dolayısıyla yayınladıkları mesajdan ötürü, TCK'nun 142. maddesini ihlal ederek komünizm propagandası yaptıkları iddiasıyla Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanmışlardır.

17 Ekim günü İstanbul'da Devrimci Gençlik Birliği'nin yedi üyesi, gizli komünist örgüt kurarak TCK'nun 141. maddesini ihlal ettikleri iddiasıyla 8 yıla kadar varan ağır hapis cezalarına mahkum edilmişlerdir.

Aynı gün, yine İstanbul'da, Ürün Yayınları yöneticisi Ahmet Taştan, "Türkiye Komünist Partisi" Programı'nı yayınladığı için TCK'nun 142. maddesini ihlal ettiği iddiasıyla yargılanmıştır.

18 Ekim günü ise, Kitle Dergisi'nin sorumlu müdürü İlker Demir, aynı şekilde 142. maddeyi ihlalden ağır ceza mahkemesinde yargılanmıştır.

Öte yandan, Türkiye İşçi Partisi merkez yayın organı sorumlu müdürü Nurdan Orpen, Devrim İçin Ne Dediler? kitabı yazarı Galip Sırlıoğlu, Kurtuluş adlı eserin yayıncısı Rasih Nuri İleri, Halkın Kurtuluşu Sorumlu Müdürü Mustafa Yıldırım Türk hakkında 142. maddeden açılmış olan davalar devam etmektedir.

Yine 142. maddeyi ihlalden toplam 30'ar yıla mahkum olan Kıvılcın Dergisi sorumluları halen Niğde Cezaevi'nde yatmakta, Lenin'in eserlerini çevirmekten 7,5 yıla mahkum olan Saffet Tekin de İzmit Cezaevi'nde bulunmaktadır.

Yabancı gözlemciler tarafından da izlenen Ürün Yayınları yöneticisi Ahmet Taştan'ın duruşması sırasında sanık avukatları, 142. maddenin anayasaya aykırı olduğu için iptali istemiyle dava dosyasının Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesini talep etmişlerdir.

Duruşma savcısı Çetin Yetkin de, Türkiye'de değişen sosyal ve siyasal koşullar dikkate alınarak bu maddelerin gözden geçirilmesi gerektiği görüşünü belirtmiş ve istem hakkında mütalaasını hazırlamak üzere mehil istemiştir.

28 Aralık 1978'de yapılacak olan duruşmada savcının mütalaasını aldıktan sonra mahkeme heyeti, 142. maddenin iptali istemiyle dosyanın Anayasa Mahkemesi'ne gönderilip gönderilmemesi konusunda bir karar verecektir.

Bilindiği gibi, bu faşist maddelerin iptali için ilk olarak Türkiye İşçi Partisi 1963 yılında Anayasa Mahkemesi'ne başvurmuş, ayrıca o yıllarda ülke çapında büyük bir kampanya açarak tüm demokratik güçleri harekete geçirmişti. Dava 1965 yılında sonuçlanmış ve Anayasa Mahkemesi, bir oy farkla, bu maddelerin anayasaya uygun olduğuna karar vermişti.

Aynı mahkeme, 141. maddeye dayanarak 1971 yılında Türkiye İşçi Partisi'ni "bölücülük" yaptığı gerekçesiyle kapatmış, sıkıyönetim mahkemesi de 1972 yılında parti yöneticilerini, aynı maddenin "sosyal bir sınıfın diğer sınıflar üzerinde tahakküm kurmasını amaçlayan örgüt kurmak"la ilgili bendine göre 15 yıla kadar varan ağır hapis cezalarına mahkum etmişti.

Yedi yıldan beri Türkiye'de sosyal ve siyasal koşulların ve Anayasa Mahkemesi üye yapısının değişimi nedeniyle bu kez bu faşist maddelerin iptal edilmesi sağlanabildiği takdirde, bu, demokratikleşme sürecinde ileri bir adım olacaktır.

(M-C-DG-19/10)

YURT DIŞINDAKİ İŞÇİLERE SATILAN ARABALARIN DÖVİZLERİ NEREYE GİDİYOR?

ANKARA (ITA) - Yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin dövizlerini çekmek için, işyüzünü önceki sayılarda açıkladığımız Emeklilik Yasası'ndan sonra (Bak: DÜLTEN, Haziran 1978), son günlerde "döviz karşılığı araba" projesi uygulanmaya başlamıştır.

Bu projeye göre, işçilere, dövizle yapacakları ödemeler karşılığında, beklemesiz yerli yapım araba alma olanağı tanınmaktadır. Verilen bilgilere göre, bir ay gibi kısa bir sürede, bu yolla işçilere 5000 dolayında araç satılmış ve 63 milyon dolarlık döviz girişi sağlanmıştır.

Ancak sağlanan bu dövizlerin nereye gittiği, bu projenin uygulanmasının işçilere ne yarar sağladığı araştırıldığında, burada da amacın, aslında otomotiv sanayii kapitalistlerine çıkar sağlamak başka bir şey olmadığı ortaya çıkmaktadır.

Konuya ilişkin bir inceleme yapan Dr. H. Sami Güven'in 25 Ekim 1978 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanan makalesinde bu yeni döviz tuzağının işyüzü şöyle açıklanmaktadır:

"Bu yolla gerek teknoloji, gerekse kullandığı girdiler bakımından dış kaynaklara bağımlı bulunan montaj kesimindeki firmalar, döviz darboğazı nedeniyle bir süredir yurt dışındaki ana kuruluşlarına aktarmada güçlük çektikleri dövizleri, artık kolaylıkla sağlayabileceklerdir. Çok-uluslu otomotiv şirketlerinin Türkiye'deki bir uzantısı olan bu firmalar, son günlerde adeta birbirleriyle yarışarcasına, gazetelere yarım ya da tam sayfa ilanlar vererek, yurt dışındaki işçilere araba almalarını özendirici çağrılarda bulunmaktadır-

lar. Üç dört yıl sonra üreteceği ürünleri bile, hiçbir çaba harcamadan şimdiden satma kolaylığına alışmış olan bu firmaların, özellikle yurt dışındaki işçiye yönelmelerindeki ve bir dizi ek yükümlülükleri göze almalarındaki istekliliği anlamamak olası değildir.

"Döviz karşılığı beklemesiz araba satışı uygulamasının göçmen işçiler arasında büyük ilgi görmesi, kuşkusuz işçinin binek arabasına olan gereksinimden çok, bu arabaların fabrika fiyatlarıyla piyasa fiyatları arasında oluşan bir rantla çok yakından ilgilidir. Söz gelimi, şimdilerde beklemesiz 214 bin liraya alınabilecek bir araba, piyasada 300 bin liraya değin alıcı bulabilmektedir.

"İlk bakışta yurt dışında çalışan işçiye verilmiş bir ödün gibi gözükken bu uygulama, gerçekte göçmen işçiden çok otomotiv alanındaki kuruluşların yararına çalışmaktadır. Çünkü, bu tasarı işçinin temel sorunlarını çözmek şöyle dursun, onun sorunlarını çarpıtıcı, bilinçlenerek sorunlarına sahip çıkmasını engelleyici bir işlev görmektedir. Türkiye'de üretilen otomotiv ürünlerini işçiye satmakla ülkeye gireceği sanılan dövizlerin önemli bir bölümü, kullanılan fiziksel girdilerin dış kaynaklara bağımlılığı nedeniyle yeniden ülke dışına çıkacak, ülkede kalıp toplum yararına üretken yatırımlarda değerlendirilemeyecektir."

(C-DG-25/9)

VIETNAM'DA İŞÇİ YÖNETİMİ NASIL GERÇEKLEŞİYOR

PARIS (ITA) - CGT'nin daveti üzerine Fransa'ya bir ziyaret yapan Vietnam Sendikaları Başkanı Nguyen Van Linh, l'Humanité Gazetesi'ne verdiği demeçte, bu ülkede emekçi yönetiminin gerçekleştirilmesi konusunda önemli açıklamalarda bulunmuştur.

Daha 1930 yılında, 15 yaşında bir genç iken militan mücadeleye katılan Van Linh, çeşitli defalar hapsedilmiş, zor koşullara rağmen 1975 Nisan'ında ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçilerine karşı kesin zafer kazanılincaya kadar da Vietnam'ın güney kesiminde sendikal mücadeleye önderlik etmiştir.

Son kez yapılan Vietnam Sendikaları VI. Kongresi'nde başkanlığa seçilen Van Linh, emekçi halkın hakları konusunda şunları söylemiştir:

"Ülkemiz bir sosyalist devlettir ve burada iktidar emekçi halkın elindedir. Fakat bunu bir formül olarak tekrarlamakla yetinmiyoruz. Bu formülün yaşama geçirilmesini istiyoruz. Halk içinde bilinç düzeyleri farklı farklıdır. İşçilerin bir kısmı iktidarın kendilerine ait olduğunu anlamıyorlar. Bugünkü Vietnam halkı, uzun ve bozukluklarla dolu bir tarihin mirasçısıdır. Yüzyıllarca süren feodalizm, yabancı egemenliği, halka kendi kaderine kendisinin karar vermesi olanağını tanınamıştır.

"Bunun için, emekçi halkı, kitleleri, bu kölelik yaşamından kurtulmaları için eğitmek zorundayız. Bunun için bireyleri sendikalarda ve diğer kitle örgütlerinde organize etmek gerekir. Dahası, onların ekonominin yönetimine, devlet yönetimine, diğer sosyal ve kültürel çalışmaların yönetimine katılmalarını sağlamak istiyoruz. Her işletmede işçiler, sendikaları aracılığıyla, üretim planlarının hazırlanmasına katılmaktadırlar. Bir işletmenin üretim planının mutlaka işçilerin onayını almış olması gerekir. Kentler, köyler ve mahalleler için de durum böyledir. Çeşitli kademelerde yöneticiler hep emekçiler tarafından seçilmekte ve denetlenmektedir.

"Bürokrasi, bizim için ciddi bir sorun yaratmaktadır. Devlet ve parti görevlileri bürokrat gibi davranmakta, keyfi kararları emekçi kitlelere dayatmakta, sonuç olarak onların çıkarlarına ters davranmaktadır. Bu sorunu ancak eğitimle çözebiliriz. Halen yeni bir anayasa tasarısı üzerinde çalışmaktayız. Bu anayasada, emekçi halkın kollektif yönetiminin esasları daha belirgin olarak konulacaktır."

Vietnam'ın son zamanlarda Karşılıklı Ekonomik Yardımlaşma Komisyonu (KEYK)'e katılmak suretiyle ulusal bağımsızlığını yitirdiği iddialarına karşı da Van Linh şunları söylemiştir:

"KEYK üyesi ülkelerle karşılıklı alışveriş ve yardımlaşma ilişkisine sahibiz. Ancak bu ilişki, üye ülkeler arasında eşitlik ilkesine dayanmaktadır. Kaldı ki, biz, hangi ülke olursa olsun, tüm ülkelerle ilişkilerimizi geliştirmek arzusundaız."
(DR-DG-4/10)

İSPANYOL "İŞÇİ KOMİSYONLARI" NIN ULUSLARARASI İLİŞKİSİ

MADRİT (ITA) - İspanya'nın en güçlü sendikal hareketi olan "İşçi Komisyonları"nın legale çıktıktan sonra Haziran 1978 sonunda yaptığı ilk kongrede, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ASK)'una katılmak için müracaatta bulunması kararı alınmıştır.

Son sendikal seçimlerde, ezici çoğunlukla İspanyol işçi sınıfını sendikal planda temsil etme hakkını kazanmış olan "İşçi Komisyonları"nın Sürekli Sekreterlik Bürosu üyesi Francisco Acosta, bu kararla ilgili olarak, Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF)'nin yayın organı "Le Mouvement Syndical Mondial" in Temmuz sayısına verdiği demeçte şöyle demektedir:

"Kuruluşundan bu yana, İşçi Komisyonları bir sendikal hareket niteliği taşımıştır, bugün de geniş bir plüralist yapıya sahip bir sendikadır. İçinde çeşitli ideolojik akımlar yer almaktadır. Diktatörlük döneminde olduğu gibi bugün de, ülkemizin politik partileri ve ideolojik, felsefi ve dinsel blokları karşısında sendikal hareketin bağımsızlığının ve açık demokrasinin örneğiyiz. Bize göre, dünya sendikal hareketi, 60 yıllarından itibaren, özellikle dayanışma planında yansıyan daha açık ve daha birlikçi yapılara yönelmektedir. Sendikal bloklar arasındaki bölünmeyi aşarak, özellikle çok-uluslu şirketlerin Avrupalı ve İspanyol işçileri arasında, örneğin otomotiv ve kimya sektörlerinde karşılıklı dayanışma gerçekleştirilmiştir.

"Biz, dünya sendikal hareketindeki bu yeni durumun güçlendirilmesi ve sendikal planda İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra yaratılmış bulunan blokların ortadan kaldırılması gerektiği görüşündeyiz. İnanıyoruz ki, faşist rejimlerin yerleşmediği bir Avrupa'da çok-uluslu şirketlere karşı mücadele ve sendikalar arası dayanışma daha da güçlenecek ve gelişecektir. Bu bakımdan, bizlerin Uluslararası Çalışma Örgütü'ne katılmamız, önemli bir adımdır.

"Amacımız, dünyanın tüm sendikal merkezleriyle, hiçbir ayırım yapmaksızın dostane ve kardeşçe ilişkiler kurmaktır. Maalesef bazı uluslararası sendikal kuruluşlar hâlâ İşçi Komisyonları'na karşı düşmanca bir tavır gütmektedir. Biz ise, her planda yeni perspektifler açmak, Latin Amerika, Afrika ve Asya ülkelerinin sendikal merkezleriyle işbirliği yapmak istiyoruz.

"Avrupa Sendikalar Konfederasyonu'nun daha da güçlendirilmesi görüşündeyiz. Birinci Kongre'mizde alınan karar uyarınca, ASK'na katılma talebinde bulunacağız. Bizim ASK'ye katılmamızla, Avrupa'nın örneğin CGT gibi çok etkin diğer sendikal merkezlerine yolu açacağımıza inanıyoruz. Böylece tüm Avrupa için, blok ayırımı gözetmeksizin, tek bir sendikal konfederasyon yaratılması düşüncesini geliştirmemiz mümkün olacaktır. Diğer kıtaların bölgesel sendikal örgütleriyle de daha fazla işbirliği kurmak gerekir. Tekelci kapitalizmin ve çok-uluslu şirketlerin dünya çapındaki stratejisi karşısında dünya sendikacılığı yeni bir alternatif yaratmak zorundadır.

"Zor yeraltı döneminde kapitalist yada sosyalist Avrupa ülkelerinin çoğunun sendikalarıyla ilişki içinde bulduk ve onlardan yardım gördük. Bu yardım bizler için çok önemliydi. Bu nedenle, tüm dünyanın bütün sınıf sendikalarıyla karşılıklı saygı esasına dayanan iki taraflı, açık ve demokratik ilişkiler içinde bulunmak istiyoruz. İşçi Komisyonları hiçbir sendikal bloka, hiçbir uluslararası federasyona mensup olmadığı için bunu yapabilecek durumdadır."
(MSM-DG-1/7)

INFO-TÜRK BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Belçika içi: Yıllık 100 FB
Belçika dışı: Yıllık 200 FB

Havale: COODIFF - 001-0414791-95 - Bruxelles - Belçika

BULGARİSTAN'DA KÜLTÜREL GELİŞME

SOFYA (ITA) - Sofya Press Ajansı, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin kültür ve eğitim alanındaki gelişmesini ortaya koyan en son istatistikî bilgileri yayınlamıştır.

Devrimden önce Bulgaristan, nüfusun eğitim-görme oranı bakımından Avrupa ülkelerinin en gerisinde iken (1934'te eğitim görmemişlerin oranı yüzde 32' idi), bugün ülkede eğitimden geçmemiş kimse kalmamıştır. Çeşitli derecedeki okullara devam eden gençlerin sayısı 1977/78 öğrenim yılında 1.509.704'ü bulmuştur. Üniversiteye devam eden öğrenci sayısı 106.000'dir. Üniversite öğrencilerinin yarısı bursludur.

Bulgaristan'da eğitim, üretim pratiğiyle yakından bağlantılıdır. Ulusal ekonominin çeşitli dallarında uzman sayısı 1951'de 100.000 iken 1977'de 600.000'e yükselmiştir.

Ülkenin çeşitli köşelerinde 10.407 halk kitaplığı mevcut olup toplam 62 milyon kitap yurttaşların yararlanılmasına sunulmaktadır. 1952 yılında her bin kişiye 905 kitap düşerken, bu miktar bugün 7.121'e yükselmiştir.

Kitap yayını bakımından da Bulgaristan sosyalist düzende büyük bir atılım yapmıştır. 9 Eylül 1944 Devrim'inden önceki dönemde Bulgaristan'da yayınlanan kitap sayısı 100.000, toplam baskı sayısı ise 180 milyon idi. O günden bu yana 33 yıl içinde yayınlanan kitap sayısı ise 100 yılda yayınlanan toplam kitap sayısına eşit olup, toplam tiraj ise 1 milyar'ı bulmaktadır. Sadece 1977 yılında toplam tirajı 5 milyon'u bulan 700 bilimsel eser yayınlanmıştır. 33 yılda Bulgarcaya çevrilerek yayınlanan yabancı yazarların eserlerinin sayısı ise 16.000'dir.

Ülkedeki kitap kütüphelerinin sayısı 1977'de 4252'dir.

Aynı yıl, çeşitli yerlerdeki 459 sanat sergisinde profesyonel ressamların 26.093 eseri, 100 sergide de 3908 amatör sanat eseri sergilenmiştir.

1939'da tüm ülkede sadece 155 sinema varken, 1977'de bu rakam 3575'e yükselmiştir. Sinema seyircilerinin sayısı ise 1939'da 13 milyon iken 1977'de 114 milyon'a fırlamıştır.

1965'te Bulgaristan'da 11 film yapılmışken, 1977'de bu miktar 20'ye çıkmıştır. 1971-75 yıllarını kapsayan altıncı Beş Yıllık Plan döneminde yapılan televizyon filmi sayısı ise 155 olup, bu rakam sadece 1976'da 106'ya yükselmiştir.

Fizik eğitim ve spor çalışmaları da Bulgaristan'da hızla gelişmektedir. Ülkenin dört bir yanında 9.600 spor alanı, 1990 futbol sahası, 35 spor salonu, 1460 jimnazyum ve yüzlerce açık ve kapalı yüzme havuzu vardır. Geçen on yıl içinde spor yarışmalarına katılanların sayısı 10 milyon'u aşmaktadır. 330 bin öncü çocuk ve yarım milyondan fazla okul öğrencisi için kitlesel spor ve halk oyunu eğitimi yapılmaktadır. Sanayide ve bürolarda çalışanların yüzde 20'si çeşitli spor faaliyetlerine aktif olarak katılmaktadır. (SP-DG-15/10)

L'HUMANITE GAZETESİ MİZANPAJ VE İÇERİK DEĞİŞTİRDİ

PARIS (ITA) - Fransız Komünist Partisi'nin organı L'Humanité Gazetesi, 24 Ekim 1978 tarihinden itibaren mizanpaj ve içerik değiştirerek yepyeni bir teknikle yayınlanmağa başlamıştır.

Fransız sosyalist lideri Jean Jaures tarafından kurulan ve FKP'nin kuruluşuyla birlikte bu partinin organı olan L'Humanité, elektronik dizgi araçlarında dizilmekte ve ofset rotatifte basılmaktadır. Yeni tekniğin uygulamasına paralel olarak L'Humanité'nin başlığı da değiştirilmiş, ayrıca sayfaların eni daraltılmıştır.

Bu teknik yeniliğin başlatıldığı gün L'Humanité her zamanki tirajına göre 145.000 adet fazla talep edilmiştir.

FKP Genel Sekreteri Georges Marchais, yeni L'Humanité'ye yazdığı baş yazıda, Fransız emekçilerine, "Televizyonu kapatınız, L'Humanité'yi okuyunuz!" çağrısında bulunmuştur.

(LH-DG-25/10)